

Księga Psalmów

Psalm 39

1. Na koniec: samemu Iditun, pieśń Dawidowa. **2.** Rzekłem: będę strzegł dróg moich, abym nie zgrzeszył językiem moim. Założyłem straż ustom moim, gdy stał grzesznik przeciwko mnie. **3.** Zaniemiałem i uniżyłem się, i zamilczałem dobrych, i ból mój odnowił się. **4.** Zagrzało się serce moje we mnie, a w rozmyślaniu moim rozpalił się ogień. **5.** Rzekłem językiem moim: Oznajmi mi, JAHWE, koniec mój i liczbę dni moich, która jest, abym wiedział, czego mi niedostaje. **6.** Otoś pomierne uczynił dni moje, a bytność moja jako nic przed tobą. Zaprawdę wszystka marność wszelki człowiek żywiący. **7.** Zaiste w obrazie przechodzi człowiek, ale i próżno trwoży sobą. Skarbi, a nie wie, komu to zbierze. **8.** A teraz, któreż jest oczekiwanie moje? Izali nie Pan? I bytność moja u ciebie jest. **9.** Od wszystkich nieprawości moich wyrwi mię, na pośmiech głupiemu dałeś mię. **10.** Zaniemiałem i nie otworzyłem ust moich, boś ty uczynił. **11.** Odejmi ode mnie plagi twoje, **12.** od mocy ręki twojej jam ustał w strofowaniu; dla nieprawości karałeś człowieka i uczyniłeś, że wyschła jako pajak dusza jego: zaiste próżno się trwoży wszelki człowiek. **13.** Wysłuchaj modlitwę moję, JAHWE, i prośbę moję, przyjmij w uszy łzy moje. Nie milcz, bom ja jest przychodzić u ciebie i podróżny, jako wszyscy ojcowie moi.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.